

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/114/2018
Identifikačné číslo spisu:	8713218008
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8713218008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ E. K., bývajúcej vo R., 2/ O. K., bývajúceho vo R./42, obaja zastúpení Mgr. Pavlom Antošom, advokátom, so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia 93, proti žalovaným 1/ C. F., bývajúcemu v H., 2/ IHRO Grossraumspedition, Transport & Logistik, s.r.o., so sídlom Mariánske Lázně, Hroznatova 773, IČO: 263 52 931, Česká republika, 3/ Ihro Transport & Logistik, s.r.o., so sídlom Mariánske Lázně, Hroznatova 773, IČO: 263 52 931, Česká republika, 4/ Česká pojišťovna, a.s., so sídlom v Prahe 1, Spálená 75/16, IČO: 452 72 956, Česká republika, zastúpená JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, s o sídlom v Martine, Pavla Mudroňa 26, o zaplatenie 480 000 Kč s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7 C 272/2013, o dovolaní žalovaného 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. apríla 2016 sp. zn. 19 Co 249/2015, 19 Co 250/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 konanie voči žalovaným 3/ a 4/ zastavil a uvedeným žalovaným náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia zobrali žalobu voči žalovaným 3/ a 4/ späť a navrhli konanie voči nim zastaviť. Po právnej stránke aplikoval § 96 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. s konštatovaním, že žalovaným 3/ a 4/ trovy nepriznal, lebo im žiadne nevznikli.

2. Okresný súd uznesením z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64 opravil záhlavie, výrok a odôvodnenie uznesenia okresného súdu z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 medzi iným tak, že konanie voči žalovaným 1/ a 2/ zastavil a žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení opravného rozhodnutia uviedol, že postupoval podľa § 164 a § 167 ods. 2 O.s.p.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 4/ uznesením z 21. apríla 2016, sp. zn. 19 Co 249/2015, 2 Cdo 250/2015 zrušil uznesenie z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 a opravné uznesenie z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64 a vec vrátil súdu

prvej inštancie na ďalšie konanie. Po právnej stránke aplikoval § 164, § 167 ods. 2, § 165 O.s.p. V odôvodnení uznesenia uviedol, že z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca podaním z 19. decembra 2013 zbral žalobu späť, ale voči žalovaným 1/ a 2/. Súd prvej inštancie v úmysle opraviť chybné uznesenie z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 vydal opravné uznesenie z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64. Odvolací súd však mal za to, že nesprávne rozhodnutie okresného súdu z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 nebolo možné opraviť opravným uznesením z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64. Konštatoval, že z obsahu uznesenia z 10. júla 2014 nevyplýva, že by v ňom malo ísť o chyby v písaní a počítaní, ktoré je možné opraviť v zmysle § 164 O.s.p. Súhlasil s názorom odvolateľa, že pod zrejým omylom, či nesprávnosťou treba rozumieť také chyby v písaní a v počítaní, ku ktorým došlo zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej, či mechanickej činnosti osoby, ktorá rozhodnutie vyhotovila a ktoré je každému zrejmé. Za zrejmú nesprávnosť nemožno preto považovať rozhodnutie vydané okresným súdom z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49. V napadnutom uznesení okrem záhlavia, v ktorom chýba označenie účastníkov 1/ a 2/, je vo výroku uvedené, že sa zastavuje konanie voči žalovaným 3/ a 4/ a odôvodnenie tohto uznesenia korešponduje s jeho výrokom. Odvolací súd preto ustálil, že uznesenie súdu prvej inštancie z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 je uznesením, ktoré vo veci vôbec nemalo byť vydané, lebo ide o zmätočné rozhodnutie, nevyplývajúce z dispozičného úkonu žalobcu v predmetnej veci. Takéto nesprávne rozhodnutie nebolo možné upraviť opravným uznesením z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 4/ (ďalej aj „dovolateľ“) s poukazom na § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Namietaný procesný nedostatok videl v prekvapivosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. 5. K podanému dovolaniu žalovaného 4/ sa písomne vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/ tak, že uviedli: „k dovolaniu sa nevyjadrujeme“.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu (žalovaný 4/) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (30. júna 2016), t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

9. Dovolací súd môže pristúpiť k preskúmaniu vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, len ak ide o dovolanie prípustné tak z objektívneho, ako aj subjektívneho hľadiska. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu znaky rozhodnutia, proti ktorému bolo dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku prípustné (objektívna prípustnosť dovolania bola vymedzená v § 236 až § 239 O.s.p.). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje domáhať sa dovolacieho prieskumu. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či napadnuté rozhodnutie má negatívny dopad na dovolateľa (viď R 40/1993 a R 50/1999) a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery a či prípadným zrušením rozhodnutia sa dosiahne náprava dôsledkov, ktoré vyvolalo. Záver o tom, že podané dovolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalovaného 4/ proti uzneseniam

okresného súdu (z 10. júla 2014 č. k. 7 C 272/2013-49 a z 3. novembra 2014 č. k. 7 C 272/2013-64) tak, že tieto uznesenia zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

11. Dovolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti dovolania vychádzajúc aj z § 240 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že právo podať dovolanie prináleží len tomu účastníkovi (strane sporu), ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade žalovanému 4/ zrušením uznesení súdu prvej inštancie na základe ním podaného odvolania žiadna ujma na jeho procesných právach spôsobená nebola (jeho odvolaniu bolo odvolacím súdom v celom rozsahu vyhovené), a preto žalovaný 4/ nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. apríla 2016 sp. zn. 19 Co 249/2015, 19 Co 250/2015.

12. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie podané žalovaným 4/ odmietol podľa § 477 písm. b/ CSP ako podané neoprávnenou osobou.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.